

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap,

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Egyre erre 6 kor. fél évre 3 kor. egyre száma 20 fillér.
Elnyi zsetei pénzek és reklamacziók Hirschl N. könyv-
vándjába küldendők.

Feljelés szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a
lap szerkesztőjébe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasábos petitorsor egyszeri hirdetéssel 20 fill.
többesori hirdetéssel sorokint 12 fill.
Nyíltester petitorsora 50 fill.

A sport és a magyar ifjúság.

Soha szebb látvány, mint a pünkösd-i ifjúsági tornaversenyek, melyeket a fővárosban szoktak megtartani. Amint feláll sűrű rajokban a négy-öt ezer tornakosztümbe öltözött magyar diák, az erőnek és egészségnek olyan hatalmas benyomása kél a néző szívében, amely mindegyik szónoklatnál biztosabban hirdeti, hogy Magyarország nem volt, hanem lesz. Gyönyörű, lélekemelő látvány a nagy tornaverseny, melyen az ország középiskolai ifjúságnak kiküldöttjei bemutatják ifjonti erejüket és ügyességüket.

A közoktatásügyi miniszterium kezdeményezésére rendezték nálunk a tornaversenyeket s daczára annak, hogy ezideig mindegyik kitünően sikerült, a magyar közvélemény még mindig szerfelett gyengén érdeklődik az ügy iránt. Különösen egyes vidéki városokban a közönség, illetve a szülők részéről megdöbbentő közömböséget tapasztalunk, a tornázást, a sportot szükségtelenné tartják.

E közöny káros hatását, sajnos, már évtizedek óta tapasztalhatjuk mindazok, akik a művelt magyar ifjúság egészségi állapotát tanulmány tárgyává teszik. Vézna, sápadt, meggömbölyt, göthös alakok kerülnek ki a középiskolából, nagyrészüik rövidlátó, rosszgyomru és erő nélkül való. Fekkerülnek Budapestre az egyetemre s a füledt nagyváros a maga életmódjával bizony nem járul hozzá, az ifjúság egészségének és testi erejének gyarapításához. Hány törekvő fiatal embert tudunk, aki tanulmányai befejezése előtt, vagy azután is, a czélnál sirba roskadt, mert az elhanyagolt test nem bírta már tovább az élet küzdelmeit! S azok a meglett 30—50 év közötti férfiak, akik csak folytonos gyógykezeléssel vegetálnak a sir körül, a hosszú haldoklást legnagyobb részt annak köszönhetik, hogy a szüleik és tanárai csak arra ügyeltek fel, hogy jól tanuljanak, hogy egész fiatalságuk alatt a könyveket bujják, de arra nem volt gondjuk, hogy tes-

tileg is fejlődjenek. Hasztalan a művelt, tudástól és ambíciótól duzzadó lélek az erőtlen, ruganyosság nélkül való testben.

S amilyen részvétlen a tornaversenyek iránt, ugyanolyan közömbös a sport egyéb nevei iránt is — kivéve természetesen a lóversenyeket. Tornaklub alig egy-két városban van, de ezek is vagy tátonganak az ürességtől, vagy vivó, vagy tennisező társaságok. Pedig régi dolog, hogy a vívás csak egyoldalulag fejleszti az izmokat s tulságos mértékben üzve még bajt is okoz. A tennisz pedig csak udvarolgatásra jó. Ugró, uszó, mászó, birkozó, futó sportra van szükség, ezek felelnek meg legjobban a czélnak.

Sportélet nálunk, mondhatni, csak a fővárosban van, a vidék egészen elmaradt. Ujjában a hatalmasan fellendült a labdarugó sport, amely iránt fővárosszerte olyan érdeklődés mutatkozik, mely már-már a lóversenyek iránt tanusított érdeklődéssel versenyez. A sportnak ezt a nemét nem ajánlhatjuk eléggé a közönség figyél-

TARGZA.

Ha nem leszek.

Ha nem leszek, s beszélni fogtok rólam
Fiúk, leányok, kik ismertek:
Köny ne csorduljon, bus szó ne fakadjon,
Vidáman, nyájasan csevegjétek.
Hiszen tudjátok, vig fia valék én,
Arczomra nem szállott sötét boru,
Sokat mulattam, még többet kacagtam,
Csak a szívem volt kissé szomorú.

Csak a szívem. Értéktelen portéka.
Valakinek nem kellett a szívem.
S a szívem elbujt mélyen, ó be mélyen!
Nem jött elő azóta sohasem.
Ah! jöttek nők! Mámorba fult a bánat,
A csókjuk tűz, szerelmük szinarany.
Vérem vulkán lett, a leklem szivarvány,
De szívem egyszer sem lett nyugtalan.

S az ilyen kriptalelkű embereknél
Nem ritka az a különös eset.
Hogy minden értelmes, való ok nélkül
Egy szép napon úgy megcsodórlenek:

És kérdezik szeliden önmaguktól:
Mi dolgod itt, hát nem volt még elég
Miert akarnád hát végigbójtolni
Az élet hét sovány esztendejét?

S a kik ilyet kérdeznek önmaguktól,
Azok kurtán szoktak felelni rá
S álmodozni mennek, csendes, tiszta álmot
A hős. közömbös, öreg föld alá.
Fejfájuk elvész, a sirjuk besüpped,
Nő rajta fü, gaz és egyéb virág . . .
Madár is téved néha rá, dalolni,
Hogy milyen szép is vagy te szép világ.

DALNOK.

De profundis.

Ne haragudj, ha bántalak;
A szenvedély, mely bennem ég,
Egetostromló, vakmerő,
Világromboló gyöngeség!

Ne haragudj, ha vérezőn
Ajkamra tör a szó vadul.
Imádság az, mely bus szívem
Izzó parázsán lángra gyul!

Légy te jó, a tiszta, szent,
Ki a bűnösnek megbocsát;

S kinek a megtért boldogan
Csókolja lába nyomdokát . . .

Pakots József.

A fogalmazó ur.

Valahogy összekerültek ketten. A méltóságos kisaasszony karcsu aranytolla sikkes modullal nyujtotta kezét a fogalmazó ur rokkant, aczélpennájának, aki merev, hivatalos tartással hajította meg magát.

— Minő véletlen szerencse — mondotta kissé érdes, rekedt hangon.

Aranytoll kisaasszony ábrándosan nézett körül. Költői teremtés volt, az aranytollak arra vannak predestinálva. De még különben is azzá kellene lenniök a környezetben, amelyben élnek. Liliomlevélhez hasonló, édes leányujjak siklanak rajtuk keresztül, fehér leányszoba sejtelmes légköre czirogatja őket, s a csipkefüggönyös ablakban trillázó szerelmes kanári madár ringatja el. Nem ugy a szegény aczélpenna. Óvé a munka az örökös küzdelem. Napposzant, sokszor még éjszaka is futnia kell a papiroson, a betűk is gyászolják a mint hosszu, fekete sorokban maradnak után. Ha meg panaszkodik s nyikorog keservében, csak annál rosszabb sors vár reá — eldobják.

mébe. Egyaránt fejleszti a kart, lábat és a tüdőt, de az agyat is, mert egy játék se kíván annyit leleményességet s a gondolkodásnak azt a gyorsaságát, amelyet a foot-ball. Valóságos kis vértelen csata egy-egy játék, hadvezérekkel, tisztakkal, közkatonákkal. Az egész művelt világon óriási népszerűségnek örvend a labdarugás, Angliában és az Egyesült Államokban nincs az a kis város, amelyben legalább egy labdarugó kör ne terjesztené a sport szeretetét. A többi sport dolgában is ez a két nemzet jár elől és nincs is nemzet a világon, mely oly bőrszben volna a szívós, erőteljes és szép férfiaknak, mint ez a kettő.

S amíg nálunk is át nem megy a köztudatba, hogy az ifjuság, melyet erőteljes sportolás nélkül nevelnek fel, nincsen jól nevelve, addig az uris osztály emberanyaga bizony nem lesz kielégítő s a sorozások megdöbbentő tanulságai évről-évre megdöbbentőbbek lesznek. De nemcsak a közvéleményt, s a szülőket terheli e hátramaradottságukért a felelőség, hanem a középiskolák tanári karait is. Ők tudnának első sorban segíteni ezen a tisztázatlan helyzetben olyképpen, ha a vörösnéppel szemben olyan komolyan veszik, mint eddig s az ifjuság sportolására éppen olyan gondot fektetnek, mint a rendes tantárgyakra.

Mert az egészséges, ruganyos, élet-erős fiatalság a fundamentuma a jövő Magyarországnak és ilyen fiatalságot csak a helyes sport nevel.

Az óvoda célja.*

Irta: *Takátsné-Kamer Mayer Irma.*

Felolvasásom tárgyát tulajdonképen az óvoda történetét kellett volna választanom, de az már egyszerű felolvasatolt s a helyi lapban is megjelenésig csak ismétlésekbe kellene bocsájtanom.

Azonban még sem mulasztatom el, hogy ma, óvodánk felavatásának ünnepén meg ne emlé-

* Felolvasatolt a május 22-iki óvoda felavatás ünnepén.

— No de én mégis kivétel vagyok, mondá az aczélpena. Az én uram nem olyan, mint a többi, bár ismernék őt a kisasszonyaitokkal együtt, a hogy én ismerem. Tizedik éve szolgálom hűséggel, becsülettel s jóformán egyek vagyunk. Én tudom minden gondolatát, a szive utolsó rejtékébe zárt titkát is. Együtt örülök együtt búsulok vele. Én fizoktam vizagszati, ha olykor elcsúg, mert a nagy emberek is kétségbeesnek néha. Igen, nagy ember az én uram, ha most még nem is egészen, de én tudom mennyit növekedett s még mi lesz belőle. Mikor együtt jöttünk el a kis székyél faluból tíz évvel ezelőtt — nem volt egyebe, mint egy kopott kabátja, a kabátja zsebében é. magam s a szivében egy csomó bánat. A kabátot az apjától örökölte, én értem az utolsó karajczárját adta, a sok bánat, keserűség a szegény özvegy édes anyja miatt szorongatta a szivét. Hogy ugyan mi lesz már abból, ha ő is ott hagyja.

Hanem aztán csak ölte valahogy a bánatot a munka, mert ez a kettő nagy ellensége egymának. A munka meg pénz hozott a bánat helyébe, — de én csak azt mondom: ki hogy tudja forgatni. Főg öreg tintarótt beszélt nekem, hogy mikor az emberek kitalálták a pénzt a földből két szellem támadt elő. Egyik volt a jó,

kezdem arról, ki ügyeszerete s buzgalomával a mai óvodának alapját mevetette. Társadalmi uton, sok kérdés, utánjárás, gyűjtéssel keletkezett a muraszombati kisdédóvó egylet, melynek előnéke, annak buzgó létesítője Aguztich Pongrácz kir. járásbíró lett.

Sok küzdelemben, hányattatásban volt része az egylet óvodájának, míg végre 96-ban az állam vette kezelésébe s ma mint láthatjuk egy megfelelő, egészséges, tágas intézetben sajátíthatják el vendájkú kisdédóink az édes magyar szót. Ezért köszönettel tartozunk elsősorban a magas kormányunk, továbbá Muraszombat község képviselőtestületének, mely az ezen czélból leutazott dr. Kacsorovich Mihály min. oszt. tanácsos urral, kedvezően oldotta meg az óvoda építésének soká húzódo kérdését.

Most pedig, ha megegyedük az óvodák czéljáról s a kisdédók foglalkozásairól óhajtanék egyet-mást elmondani s egyuttal az óvodák mai szervezésének egy kis hibájára akarok utalni.

Még az értelmiség köréből is igen sokan nincsenek tisztában az óvoda czéljáról. Mig egyesek tul sokat követelnek, mások az óváson kívül egyebet nem várnak tőle.

Az óvoda, mint neve mutatja, elsősorban is arra van hivatva, hogy a kisdédókat testi, lelki védelemben részesítse. Igen természetes, ha most a kisdédók, sokszor 100—150 hasznosan és kellemesen elfoglalva nincsenek, az óvodába járásból több kár háramlik rájuk, mint haszon.

A kisdéd. kis élénk cselekvésyága folytonos munkára késztető, ha azt czél szerű irányba nem terelik, bajtosságra, csintalanságra vetemedik.

Tessék elképölni 100—150 gyermeket futkározva, vagy azt megnván tőlennül mennyi rakoncátlanságra vezetne az még a legdacosabb felügyelet mellett is feltétlenül szükséges, hogy az óvoda a gyermek értelme s ügyességéhez mért munkanemeket, játékokat, társalgásokat s versikéket alkalmazzon, hogy azzal a gyermeket foglalmazza, elméjét élesítse s kezét ügyesítse.

Nagyon sokszor hallottam azon helytelen állítást, hogy a gyermek 6 éves koráig semmitse tanuljon, semitse dolgozzék.

A mint a természetben nincsen ugrás, ugy a nevelésben is fokról-fokra kell haladnunk. Igenis dolgozzék a gyermek, szokják a munkához már a legzsengebb korban, — tanuljon, de ugy hogy észre se vegye, hogy tanul s munkája olyan legyen, melyben örömet találja, melyet könnyen, megerőltetés nélkül elkészíthet.

Épen az alaki munka az, melyet a gyermek annyira kedvel, hogy ha anyag híján, vagy egyéb okból valamely kedveltebb munka nem elmarad, 10-szer is jönnek könnyörögye a néihez, hogy dolgozzunk.

Ujabb időben ezen a téren nagy haladást tett kisdédóvársunk, a mennyiben a szemrontó Fröbel-

másik a rossz szellem. A jó szellem lett a pénz egyik oldala, a rosszé a másik. Most aztán a szerencsétől függött, ki harjta felül a jó és alul a rossz szellemet. Az én uramnak jó szerencséje volt, ugy lehet az özvegy édes anyja imádkozta rá. Áldás volt az utolsó karajczárján, hogy szinte kettő lett az egyből, mert alig egy esztendőre megirhattuk a szegény özvegy asszonynak: no édes anyam, most már visszaválthatja a rozsmaringot, kis házat vehet és ünneplő szép ruhát vehet magára, ha a templomba megy.

Hanem azért ő maga az apjától örökölt kopott kabátjában járt mindig. Talán azért néztek le ugy a nagyuri kisasszonyok. Mert életében csak abban hibázott az én jó uram, hogy egy olyan fajta kisasszonyba szeretett bele. Még előlem is rejtette egy darabig, hanem aztán csak rájöttem. De hiszen belátom, hogy nem tehetett róla a szegény uram. Tán rossz szellem olvasott rá igazságot, hogy megrontsa a jóban.

Áranytól egy kisső felbgyesztette az ajkait, aztán csendes méltósággal szólott:

— Ne vegye rossz néven édes uram, ha reflektálok egyes nyilatkozataira. Nem épen az urasszonyom megértett fél beszélt belőlem, mikor oly kicsinylőleg tettett beszélni a többiek közt az én kisasszonyomról is, — de bocsánatot kérek,

féle kivarrások helyébe a magyar alaki munkálat vette, mint szalmagyöngy papircsilagokat lánczóca fűzre, papírvirágkészítést stb., melyeket nagy örömmel készít a gyermek. Különbben is egyik legszebb hivatása az óvodának: a gyermekeket észrevetetlen munkára nevelni s kötelességteljesítéshez szoktatni mely e korban még öntudatlan ugyan, de az iskolában az öntudatos kötelességteljesítésnek alapjául szolgál.

Számtalan eset van rá, midőn a szülő félve hozza fel gyermekét az óvodába, mert otthon rendkívül pajkos, sőt rakoncátlan volt s atótt tart, hogy a gyermekek közt sok zavar csinál s menyire meglepődnek, mikor épen ezek a gyermekek a legügyesebbek s legjobb felfogásuak, baj pedig legkevésbé van velük. Igen mert a mozgógyón, élénk gyermek folyton el van foglalva. Munka után jönnek a vidám játékok, még pedig a német fordításokból erőd s a magyar gyermek vérmérsékletének nem felelő játékok helyett kedves, a magyar nép szokásaiól vett s a magyar népdalok motívumai alapján összeállított dalokkal kísért játékok, melyek idegen nemzetiségű vidéken igen alkalmasak a magyar érzelm felkeltésére.

De a mint a túlélnék gyermeke csillapítólag a csendes, zárkózott természetű gyermekek kedélyére élnékítve hat az óvoda. Dal, játék alaki munka felálta igen hasznos s kellemessé teheti a kisdédók óvodabani tartózkodását.

De nemcsak hasznos, hanem szükséges is a gyermekeknek szabad játékokat engedélyezni, a rendszeres elfoglalat után jól esik a gyermeknek egy kis karikázás, labdázás, futósi stb. S még az alaki munka, társalgás 15—20 percenél tovább nem tarthat, addig a szabadjátékot fél órán tul is élvezhetik. De mint minden foglalkoztatási nemnél, ugy a játékoknál is lehetőleg a gyermekek kedve s óhaja az irányadó s az óvónó ügyességétől függ a gyermekek óhaját egy irányítani, hogy valamely játék vagy munkában minél többen leljék kedvüket. Épen azért oly nehéz az óvónó munkája, mert ott nem lehet kizűzött órárend szerint haladnia, mint az iskolában s tekintve, hogy az óvónó ideje is hosszabb mint az iskolai tanítási idő, bizony a fáradság is jóval több.

S mindennek dacára — talán nem neheztelnek meg érte tisztelt kártársam, ha kiamodom, hogy az óvodák nagy része, minden fáradságos munkája mellett, mai szervezésében, nem felel meg czéljának. Elmondom azt is, hogy miért.

(Folytatása következik.)

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **A vallás és közoktatásügyi miniszter közönsége.** A Vendvidéki Magyar Köz-művelődési Egyesület és a járási tanítói kör múlt hó 22-én tartott közgyűlése alkalmából táviratilag üdvözölte Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi

nem tetszik ismerni a leányokat. A leányokat egyáltalában, — akár finom selyemruha borítsa a hajlós tagjaitak, akár olcsó babos karton, a szivük a lelkük egyforma, — de néma, mint az orgona billejtűje, a hegedű érintetlen hurja. Egyik se szólal meg magától, ha még oly szerelmesen tudna beszélni.

Ez már így van édes barátom. S ti ezt azért nem fogjátok megérteni és nem is tudjátok méltányolni soha, — hogy ebben a hallgatásban mennyi erő rejlik, mennyi büszkeség és mennyi önmegtartóztatás! A ti szerelmes uraitok, ha a szivük csordulig tele, ha a bizonytalanság vagy a csalódás árnyéka lepi meg őket, hirtelen, találnak vigasztalást is könnyen — a világ előtt meg annál érdekesebb lesznek. Mig a szegény lányoké a csendes tőrés, a hallgatás. . .

Köröskörül a fémhálóban álmagagon itegeettek a fák sötétül galajai, a levegőben erős ibolyailalt ezállongott és Áranytól szinte ábrándosan folytató:

— Szereti a kisasszonyom, persze, hogy szereti. . . Számot se tud adni róla, de örül a perczek, amit nálunk tölt, megbuszolja a napot, mikor nem láthatja. Megbuszolja, meggyászolja a, lelkében, mert a szemének, az ajkának csak kaczagó, kelt mindig, hogy ugyan mit is mondanak különben a fényes vendégek, a kik mulatni járnak

ministert. A minister Pósfay Pongrácz főszolgabíróhoz mint a V. M. K. E. elnökehez intézett következő levélben köszönetet meg az átvételért:

Igen tisztelt előnk ur!

Kérem fogadják öszinte köszönetemet a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesületnek s a muraszombati járási tanító-körnek együttes közgyűléséből hozzám intézett távirati szives átvételért.

Tisztelettel

Walliscs.

Köszönet. Alulírott kedves kötelelességemnek ismerem hálás köszönetemet nyilvánítani Muraszombati színházlátogató közönségnek azon meleg rokonszervért és kitüntető pártfogásért, a melyben jutalomajándékomból alkalmával részesíteni kezességkedett. Széles e hazának sok városában, községében megfordultam, de kevés helyhez fűzők oly kedves emlékek, a melyeknek Muraszombától távolom. Lukácsy Aladár.

Esküvő. Mult hó 25-én délután vezetve eltárhoz a helybeli róm. kath. templomban Horváth Ferencz vashidegkuti csendőrmester Bács János köztisztviselővel és csendőretörbenn álló polgáristáruknak kedves és szeretetreméltó leányát Alojziát. A násznépet hosszú és díszes kocsiorjával a polgári kőtest Skerlák József anyakönyvvizető teljesítette. Nászgyöngyök és nyoszolószonnyok voltak: Slehich Ignác és neje, Hunyadi Sándor és Vogler Györgyöz Koszorús lányok és öfőlejek: Pósfay Ida dr. Skríelcz Mihályaly, Bács Gizella Vogler Károlyaly, Koller Miczi Brenner Deszövel, Este Bács János háznál díszes lakoma volt, a melyen a rokonságban kívül a helybeli intelligencia számos tagja is részt vett

Reform a csendőrségnél. Rendkívül ügyes reformezése merült föl az orsz. tűzoltó-szövetség körében. Előterjesztést tettek ugyanis a belügyminisztertanhoz, hogy a csendőrképző tanfolyan rendes tárgyai közé felvéssék a tűzoltás tanítását is. A belügyminiszternek elfogadta a javaslatot és a csendőrfelügyelőségnek a tűzoltó-szövetség elnökével most tárgyal az új tantárgy bevezetésé iránt. A csendőrköt tehát ezuntal kitanulni tűzoltók is lesznek.

Hirtelen halál. Czipoth Iván vaslaki halottkém addig vizsgálta a halottakat, míg végre ő is halottkémmé szorult. Mult hó 28-ikán a mezőn dolgozván, hirtelen rosszul lett és nagy nehezen háza hátszörögön, otthon összeesett és meghalt. Szívszélhűdése ölte meg.

Bucu előadás. Hétfőn 1902. június 2-án színeszínű bucu előadást rendeznek, hogy ez az előadás annál jobban sikerüljön, helybeli műkedvelők működnek közre szívesből. Gerencsér Róza kisasszony, ki már annyiszor megmutatta közönségünk előtt, mily otthonosan érzi magát a színpadon. Egy igen kedves élvezetes magánjelölletet ad elő még pedig: Boldogtalan asszony cizmen Benedicottó Folinus fordításában. A próbát láttuk és előre is megsughattuk a mulatni vágyó közönségnek a kisasszony celláinál fog. Ezután derék közönszeink előadják Taylor Tamás nagyhatású kacagató vígjátékát Barátságból 1 felvonásban. Végül Metzker Mátyas ur, Ratkol Tivadur ur, Neusiedler Miklós ur, Piatsék István ur és Csizsár ur előadják a „Községi tanácsülés Bogoméren” tréfiás

hozzájuk. Nem illik rotanni a más kedvét. Legkívált a házi kisasszonyoknak, ha még olyan nagy megerőtletésbe kerül is.

De a te arad nem látja a mosolygás között az eltöltött bánatot, mert ilyenek a férfiak valamennyien, azt várnak, hogy a lányok boruljanak a nyakukba. Ő neki nincs elég bátorsága hozzá. Egy igazán szerető, komoly, elszánt férfi mindenre kész a szive boldogságáért. Nem ismer akadályt.

Aczeltől csodáns ciznaizmusai monda:

— Hát próbáljuk meg összehozni őket . . . Aranytoll jökdéjüven csapott a tenyerébe: — áll . . .

S azután hogy hogy nem, Aczélpenna és Aranytoll csakugyan nyéibe bűtötték a dolgot. A méltóságos kisasszonyék fényes vendégei ugyan nagyon csodálkoztak a választáson, a kis fogalmozás né igénytelenségét róva fel leginkább, de hát ők bizonyára szemüveget viseltek, amin keresztül nem tudták meglátni, hogy az nem is ember, hanem csupa sziv.

JULES.

jelenetet, mit Csorna Jenő ur volt szolgabíránk fordított magyarrá a fenti urak számára és új kaczagató jelenet, mely már magába véve is biztosítja az est sikerét és a ki az előadást megnézi igen jól fog mulatni. Előadás után tánc lesz, ki világos viradit hiszünk, hogy a mulatni vágyó közönség megtölti a színházat és színeszínűk vígan fognak bennünket elhagyni, jó emléket véve el magukkal.

A körömdé muraszombati vasutnak műszaki munkálatai már elkészültek és a finanszírozás iránti tárgyalások folyamatosan vannak. Ugy hiszik, hogy vasutunk építéséhez még ez évben hozzáfognak.

Szerencsétlenség egy kavicsbányában. Az urizségi határban közvetlenül a Tótkeresztur felé vezető tányórhátjánál ut mellett van egy kavicsbánya, a hol Frim János vállalkozó munkásai mult hó 27-én kavicszedéssel és rostálással voltak elfoglalva. Munka közben a homokkal kevert kavicsból álló part csuszamlani kezdett mire a part alatt dolgozó Novák János és Csahuk István tótkereszturi lakosokat figyelmeztették a többi munkások, hogy álljanak félre, nehogy a part rájuk dőljön. Ezek azonban nem halgattak a figyelmeztetésre s így történt, hogy a leomló part Novák Jánost teljesen, társát pedig félig eltemette. Csahuk István súlyos sérüléseket szenvedett de mégis megmenekült, Novák János azonban a partdőlésből szorult s mire kiásták, a mi körülbelül 1/2 óráig vett igénybe, már meg volt halva. A vizsgálat megindították annak kiderítésére, hogy kit terhel mulasztás.

Színészet. Még két nap s azután besútomond Kövi Ede színtársulata Muraszombatnak, elmondja Körömdre. A melyen örömmel várunk érkezését, olyan sajnálattal látjuk távozni a derék színtársulatot, a mely olyan sok jó estét szerzett Muraszombat közönségének, ilyen sokszor részese-tette igen kellemes szórakozásban. A midőn sok szerencsét kívánunk tovább utain a színtársulatnak, azon reményben bízunk, hogy nem sokára ismét találkozzunk Muraszombatban.

A muraszombati járási körjegyzők egylete f. hó 12-én d. e. 9 órakor Vízeldván közgyűlést tart, melyre az előnk a következő meghívó bocsátotta ki: Meghívó. A muraszombati járás községi és körjegyzők egyletének f. é. június 12-én reggel 9 órakor Vízeldván a körjegyzői irodában tartandó közgyűlésére t. jegyző urakat — a pártoló tag urakat s az ügybarátokat tisztelettel meghívja az előlégek. Közgyűlés tárgysorozata: 1. Előnk megnyitja és jelentele. 2. Mult évi jökvény felolvasása és hitelesítése. 3. Pénztári jelentés. 4. Togyey János s jegyző javaslata, hogy a s. jegyzők évi tagdíja 4 K-ra szállítsassék, 5. Keresztur Kálmán indítványja, hogy a községi kötelekbe felvett egyénekről nyilvántartás vezetessék. 6. Trachoma összeírás helyett törzskönyv vezetésére indítvány elfogadása. 7. A kör és s. jegyzők fuvarának előterjesztése. 8. A faiskolák együttes felállításának tárgyalása. 9. A Postai Tarifák V. részé 1. §-a g. 4. pontjának módosítása tárgyában előterjesztés. 10. Vasmezei kör és községi jegyzői egyletének átirata az egylet 23 éves fennállásának megünneplésére és tag gyűjtés tárgyában. 11. Jövő őszi közgyűlés helyének megállapítása. 12. Tagdíj beszedés. 13. Választmányi tagok egybegyűlésekor az egylet pénztára terhére való napdíj és fuvar felszámíthatására előterjesztés. 14. Indítványok. Szives megjelenésükért esd Hattyánd, 1902. június 26. Csaplovits Ferencz, egyleti előnk.

349/1902. végr. szám.

Árverési hirdemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a muraszombati kir. járásbírósnak 1902. évi V. 131. §. és 26. sz. végzése következtében Horváth Pál és Dr. Ritscher Samu ügyvéd által képviselt Ganz és társa, Alírott Polikák, Gaggli Anna, Oszvald Éva, Kodolitsch, Birgerliche Ziegelel, Dr. Esső Imre, ügy Hoffer és Baller javára, Hartner Károly és Hartner Géza muraszombati lakosok ellen, 199 K 97 f, 242 K 87 f, 80 K, 160 K, 285 K 20 f, 160 K 17 f és 202 K 40 fillér s jár. erejéig 1902. évi április 1-én s több számu fogantatott kielégítési végrehajtás utján le és fölüfoglalt és 5300 K-ra becsült követelő ingóságok, u. m.: krumpi, égetett falteiga és gózkazánból álló ingóságok nyilvános árverésen eladandak. Mely árverésnek a muraszombati kir. járásbírósnak 1902. évi V. 18/4 számu végzése folytán fent felsorolt tőkekövetelések és összes járulékaik erejéig Muraszombatban Hartner Károly és Hartner Géza lakasan leendő eszközlésére

1902. évi június hó 4. napjának délutáni 9 óraja határidőül kitűzték és ahhoz venni szándékozik ezenel új megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsórán alul is le fognak adani. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fölüfoglalták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendelték. Kelt Muraszombatban, 1902. évi május hó 19-én. SzABADFFY JÓZSEF, kir. bír. végrehajtó.

1902. B. 115/8 A muraszombati kir. járásbírósgától.

Idézés.

Lopás vétsége miatt terhel Schádl Antal vasvesési lakos a B. P. 470. §-ban meghatározott körülmények terhe mellett felhívott, hogy jelen idézés utolsó közzétételétől számítandó egy hónap alatt alulírott kir. járásbírósnak kihallgatás s illetve tárgyalás végett jelentkezzék avagy tartózkodási helyét jelentse be.

Muraszombat, 1902. május 16-án. SAÁRY JÓZSEF, kir. járásbíró.

350 és 125/1902 végrh. sz.

Árverési hirdemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a muraszombati kir. járásbírósnak 1902. évi V. 131. §. és 26. sz. végzése következtében Horváth Pál és Dr. Ritscher Samu ügyvéd által képviselt Dr. Esső Imre ügyvéd Barbatis Anna férj. Knész Istvánne muraszombati és Barbatis Juli férj. Péterka Istvánne battyanfalvi lakosok javára Barbatis Ferencz muraszombati lakos ellen, 260 K 30 fill. 6200 K és 2900 K s jár. erejéig 1902. évi január 30-án és április hó 10-én fogantatott kielégítési végrehajtás utján le és fölüfoglalt és 5575 koronára becsült követelő ingóságok, u. m.: gőzcséplőgép, vetőgép, szekér, kőszel, éke, taliga, borona, kukoriczavetőgép, szalma, szénka, malacz, sörtes, gabonaszűtőgép, kumet szerszám, ló, tehén, borjú, kecske, magvas szalma, szalma, mérleg és szobabeli bútorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a muraszombati kir. járásbírósnak 1902. évi V. 131/3 számu végzése folytán 289 K 60 fill. 5200 K, 2900 koronára tőkekövetelések és összes járulékaik erejéig Muraszombatban Barbatis Ferencz lakasan leendő eszközlésére

1902. évi június hó 4. napjának délutáni 9 óraja határidőül kitűzték és ahhoz venni szándékozik új megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsórán alul is le fognak adani. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fölüfoglalták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendelték. Kelt Muraszombatban, 1902. évi május hó 19-én. SzABADFFY JÓZSEF, kir. bírósági végrehajtó.

Főnyeremény esetleg 500.000 márká. Szerencse jelentés. A nyereményekért az állam kezekszik. Felhívás részvételre a Nyeremény-Esélyre, melyen a Hamburg állam által biztosított nagy pénz-lutri játékban 11 millió 202,000 márká biztos nyereménynek kell kihazni. A nyeremények ezen előnyös pénz-lutrinál, mely több szerüléssel csak 118,000 sorsjegyet tartalmaz, a következők, vagyis: A legnagyobb nyeremény esetleg 500,000 márká. Prémium 300,000 márká 16 ny. az 10,000 márká 1 nyerem. a 200,000 márká 56 „ a 5,000 márká 1 „ a 100,000 márká 102 „ a 2000 márká 1 „ a 75,000 márká 156 „ a 3000 márká 2 „ a 70,000 márká 4 „ a 1500 márká 1 „ a 65,000 márká 612 „ a 1000 márká 1 „ a 60,000 márká 1030 „ a 200 márká 1 „ a 55,000 márká 20 „ a 250 márká 2 „ a 50,000 márká 77 „ a 200 márká 1 „ a 40,000 márká 46053 „ a 100 márká 1 „ a 30,000 márká 9899 ny. a 150, 145, 100, 100 „ a 20,000 márká 9892 ny. a 75, 45, 21 márká összesen 59,010 nyeremény s azok rövid pár hó alatt 7 osztályban biztos buzúra jutnak. Az első osztályú főnyeremény értéke 50,000 márká, mely a 2-ik osztályban 55,000 márká, a 3-ik osztályban 60,000 márká, a 4-ik osztályban 65,000 márká, a 5-ik osztályban 70,000 márká, a 6-ikban 75,000 márká és a 7-ikben 200,000 márkára a 300,000 márkás prantummal együtt 500,000 márkára emelkedik. Az első osztályhoz, melynek buzára hivatalosan az 1902. június 11-re állapított meg, ára az egész eredeti sorsjegy csak 7.- K a felüretett csak sorsjegy csak 3.50 fill. A nyeremények elosztásának kezdésére csak 1.25 f. Ezen terhet a következő osztályhoz, valamint a pontos nyeremény-jegyzék, a hivatalos államcenzor-ellátott sorsjék-tervezeten láthatók meg, melyet kívánatra ingyen és bementve költök. Minden résztvevőnek buzás után rögtön továbbított felszólítás néki a hivatalos buzá. A nyeremények elosztásának kezdésére csak 1.25 f. Ezen terhet a következő osztályhoz, valamint a pontos nyeremény-jegyzék, a hivatalos államcenzor-ellátott sorsjék-tervezeten láthatók meg, melyet kívánatra ingyen és bementve költök. Rendszerényeket kérek posztalánnyal vagy utánret mellé. Forduljunk egyenesen az ajánlatok-kal a köztel buzára, az 1902. június 11-ig bizalommal Samuel Heckscher senr.-hoz, Bankgeschäft in Hamburg.

